

Dobřichovické Kukátko

Čtvrtletník aneb čtvero ročních dob v životě věcí, slov, nápadů, zvířat, lidí.

Znáte své osudové číslo? • Karel Maydl a Dobřichovice
Centrum a jeho stavby dnes ale také v 19. století
Musica Viva potřetí • Kultura v Dobřichovicích • **Sport**

atelier

To je hračka... a když si hrajeme, neznáme hranice

grafické návrhy • fotografie • www stránky • multimediální prezentace • dekorace
NÁVRHY A REDESIGN LOGOTYPŮ / VÝROČNÍ ZPRÁVY / CORPORATE IDENTITY / INZERCE / MERKANTILNÍ TISKOVINY
FOTOGRAFIE MÓDY, INTERIERŮ, PRODUKTŮ / DEKORAČNÍ FOTOGRAFIE / VÝTVARNÉ PORTRÉTY / AUTOMOBILY

Atelier ŽŮ • Všenorská 265 • 252 29 Dobřichovice • www.zxu.cz • info@zxu.cz • 732 440 808

kurzy nejen ateliérové fotografie

- fotografie portrétu
- produktová fotografie
- fotografické zátiší
- fotografie krajiny, architektury, reportáže...
- spojení obrazu a textu
- postprodukce /úprava fotografií na PC/
- odborné konzultace fotografií
- seznámení s předními autory světové fotografie

KURZY JSOU URČENY PRO DĚTI, ZAČÁTEČNÍKY A MÍRNĚ POKROČILÉ

Informace: Barbora a Radim Žůrkovi / Atelier ŽŮ / www.zxu.cz/kurzy.htm

tel.: 732 440 808, 774 558 753, e-mail: info@zurkovi.com, www.zurkovi.com

LA FONTANA_{s.r.o}

VINI E SPECIALITÀ ITALIANE A.D. 1994

- V naší "Enotece" najdete přes 300 druhů italských vín a Grappy.
- V naší "Cucina" najdete přes 200 druhů italských specialit jako např. „Antipasto, Prosciutto, Salumi, Parmigiano, Aceto Balsamico, Pasta, a.t.d.)
- Dále nabízíme Sommelierské služby, Catering (Svatby a Firemní akce), Cestování (Vinitaly 2009) a.t.d.

PŘIJĎTE K NÁM S TÍMTO INZERÁTEM A VYCHUTNEJTE SI ŠÁLEK KÁVY ZDARMA

5. května 432
252 29 Dobřichovice
(areál bývalého statku)
Telefon: 257 71 13 63

Pondělí: zavřeno
Úterý: 15-20 hod
Středa-Sobota: 11.30-20 hod
Neděle: 13-20 hod

**prověřené
ojeté vozy**

více na www.srba.cz

www.rembrandt.cz

Navštivte naše WWW stránky a vyberte si v novém internetovém obchodě ze široké nabídky uměleckých reprodukcí obrazů s loveckou a mysliveckou tematikou, kalendářů pro rok 2009, mysliveckých doplňků a dětských zbraní.

- slevové pondělky
- soutěže o hodnotné ceny
- pro stálé zákazníky možnost nákupu za klubové ceny
- objednávky vyřizujeme do sedmi pracovních dní
- garantujeme možnost vrácení zboží do 21 dní bez udání důvodů
- průběžné informování o stavu objednávky on-line
- zboží zasíláme na dobírku

Rembrandt s.r.o., Všenorská 265, 252 29 Dobřichovice, Tel./fax: 00420 257 712 287, e-mail: diana@myslivci.cz

SONET O LÁSCĚ A MODRÉM PORTUGALU

A bývalo i hrozně na vinici
Na věky sami Černé hlavy vína
ležely stát lidský život byl
perenospora marná prašivina

A přece láska jako modrá skalice
ta krásná dřina k uzoufání
nás zachránila Dozrál vinohrad
pod tíhou hroznů čas se sklání

Zas konec léta
Zas je blízko k vínu
a čistý vítr zpívá o podzimu
tak jako tenkrát dávno kdysi

Ať život sklání se či nesklání
dny lásky jsou jak sklepy ve stráni
lisovny s dubovými lisy

HŘBITOV VINAŘŮ

Po smrti ještě když jsou naznak
mívají plná ústa vína
není to bože jejich vina
a uskoč rychle do révoví
až půjdou kolem smutné vdovy
viničnou cestou na hřbitov

Rač rozhlédnout se po krajině
a shleďáš to co každý vidí
Je to kraj slunce Pro ty lidi
sdělal jsi kopce stráně hlínu
zem v níž se dobře daří vínu
a není vhodná pro obilí

A na ní dělali se a pili
po celý život Ručíš za ně
stvořils je do té země pane
a příznej svoji krásnou vínu

Toto podzimní zastavení jsme připravovali v čase oslavy vína, onoho magického nápoje, jehož bohatství chuti, vůně i barev nám bylo okusit při vinařských slavnostech. Dovolte tedy, vážení čtenáři, i tu skromný návrat k vínu. Sáhli jsme dnes po textech Jana Skácela. Jsou ze sbírky Dávné proso (Jan Skácel, Básně II, Třebíč 1997, s. 78 a 54).

Srpen mává s nostalgickým úsměvem

ZAČÍNÁ BABÍ LÉTO

Vážení čtenáři, srpen nám zamával s jakoby posmutnělým úsměvem, s přáteli si prohlížíme fotografie z letošních letních cest a vzpomínáme na ně s pokorou i s nostalgií hodnou babího léta, které má také své kouzlo, ale přece jen ... Nicméně: není všem dnům konec! A navíc: leží před Vámi podzimní Kukátko. Co Vám v něm nabízíme? Docela pestrá směs zpráv, úvah i obrázků. Ještě se vracíme ve stručnosti k tématu výstavby v centru. Podrobněji se k ní pravděpodobně vrátíme ještě v příštím čísle. Nabízíme Vám také malý výlet do světa čísel a ohlédnutí za 10 lety fungování sálu MUDr. F. Fürsta. Také na brdské skřítky se dostane. Protože v Dobřichovicích proběhla soutěž o vinaře

roku, přinášíme z ní malou fotoreportáž. V rubrice o zdraví se tentokrát setkáte s bioenergetikou. Vzpomínky F. Havlíka na Dobřichovice ve 2. polovině 19. století dospějí v tomto čísle ke své předposlední části. V rubrice Osobnosti Vám představíme lékaře K. Maydla. Dojde samozřejmě také na kulturu a sport.

Znovu děkujeme za všechny Vaše ohlasy a těšíme se na další. Na způsobu distribuce tištěné verze Kukátka se nadále nic nemění. Kromě tištěné podoby (v níž by se mělo dostat na náklady vydavatele do všech dobřichovických domovních schránek, a nedostane-li se k někomu, pak dejte vědět) rozesíláme Kukátko též elektronicky ve formátu pdf. Jakýkoliv nový zájemce může o tuto formu požádat.

Rádi náš seznam rozšíříme. Naopak, nepřejete-li si Kukátko dostávat v elektronické podobě, samozřejmě Vás ze seznamu adresátů vyřadíme. Pokud jde o elektronické verze příspěvků, přijímáme běžné formáty, nejlépe však „.doc“ či „.rtf“, dovolujeme si však požádat, abyste svůj text nijak speciálně neformátovali, ulehčí nám to naše vlastní zpracování textu. Rovněž nám usnadní práci, jsou-li zaslané příspěvky vykorigované a jsou-li co nejméně ve sporu s jazykovou normou. Děkujeme Vám za pochopení a na Vaše příspěvky a reakce se těšíme. Přejeme Vám pěkné chvíle s podzimním Kukátkem a krásné podletní i podzimní dny.

Vaše redakce

Podzimní zastavení	5
Slovo redakce	6
Aktuality / Kulatý stůl	8
Z našeho života	12
Tip Kukátka	15
O zdraví	16
DOŇA BŘICHONKA / Komiks	19
Dobrá adresa	20
Z historie	21
Osobnosti	23
Kultura	25
Tip Kukátka	32
Sport	33

Dobřichovické Kukátko

Registrováno Ministerstvem kultury České republiky pod č. MK ČR E 12574.

Vydává Dobřich s. r. o.,

řídí redakční rada ve složení:

Ing. Vladimír Bezděk, Doc. RNDr. Emil Calda,
Ing. Daniel Havlík, PhDr. Jiří Matl (předseda),
Jana Váňová.

Grafické zpracování: Atelier ŽŮ (info@zxu.cz)

Tisk: Ofsetová tiskárna SWL

Středohorská 549, 104 00 Praha 10 – Uhřetěves

Uzávěrka tohoto čísla 15. 8. 2008.

Uzávěrka příštího čísla cca 15. 11. 2008.

Adresa:

Jiří Matl, Strmá 139, 252 29 Dobřichovice
(dobrich.kukatko@centrum.cz).

Distribuuje se laskavou péčí dobřichovických poštovních doručovatelek a smluvních partnerů. Kukátko můžete také obdržet e-mailem ve formátu PDF a najdete je rovněž na Internetu v rámci stránky www.Dobrichovice.cz nebo www.dobrich.cz

Fotografie na titulní straně: Atelier ŽŮ

VÝSTAVBA V CENTRU

připravovaná přestavba

čp. 15 a 348

Úvahy o podobě připravovaného nárožního domu na křižovatce ulic 5. května a Palackého, tak jak byly prezentovány v několika minulých Kukátkách i v *Informačním listu*, vyprovokovaly několik dalších čtenářů k vyjádření svého názoru. Někteří velmi razantně podpořili kritické hlasy a apelovali na zachování spíše původní podoby nebo na řešení, které nesporně zapadne do stávající zástavby. Jiní naopak vyjadřovali podporu navrženým projektům, případně dávali najevo, že jakékoliv nové řešení bude lepší než chátrající současný dům.

Ti, kteří nesouhlasili s navrženým projektem, se většinou shodovali, že uvažovaný dům není špatně nakreslený, ale je posazen na špatné místo. Zdůrazňovali, že je podstatné, jak určitá stavba zapadá do svého okolí, jak spoluvytváří duši místa, genia loci. A domnívají se, že dosud navrhovaná stavba na to nebere ohled. Vzhledem k blízkosti zámku a většinové zástavbě v Dobřichovicích domy se sedlovou střechou byly kritikům asi nejvíce trnem v oku uvažované ploché střechy. Jsou i tací, kteří budou smutní z každé změny. Pro ně znamená původní dům nostalgickou vzpomínku na zbytek starých Dobřichovic.

Přes řadu již zpracovaných variant přestavby jsme se rozhodli hledat ještě nějakou další. Riskujeme tím, že teď schytáme kritiku od těch, kterým se předešlý návrh líbil, ale zavděčit se všem stejně není možné. Alespoň pro své čisté svědo-

mí tedy předložíme do procesu územního řízení další modifikaci. Nyní připravovaný návrh pojímá přestavěný dům jako tři objekty – z pohledu z ulice 5. května by měl být vlevo samostatný dům se sedlovou střechou kolmo na ulici 5. května, uprostřed hlavní dům se sedlovou střechou s hřebenem rovnoběžným s ulicí 5. května nad částí objektu a rovnou střechou nad další částí domu a vpravo do křižovatky objekt „věže“. Rýsující se podobu můžete vidět na vizualizaci na zadní straně obálky Kukátka. Není to ještě konečná verze, i u tohoto návrhu momentálně pracujeme s několika variantami (např. nejnovější vizualizace dělí sedlovou střechu do ulice 5. května na dvě uprostřed rozdělené střechy a část středního objektu s plochou střechou ponechává jen do vnitřního traktu), ale směr je jasný. Autoři tentokrát našli způsob, jak použít sedlové střechy, vstupy do všech obchodů ponechali na úrovni terénu a „věž“ se snaží ozvláštnit nároží.

Doufáme, že novým návrhem nerozpoutáme další kolo rozporných reakcí. Nicméně na čtenářskou odezvu jsme zvědaví.

Daniel Havlík

K výstavbě v Dobřichovicích jsme obdrželi řadu názorů, některé i v době těsně po uzavěrci tohoto čísla. Další názory jistě ještě přijdou. Vrátime se k nim v příštím čísle.

Redakce

DOKONČENÝ DŮM E

(čp. 1084)

V polovině srpna se podařilo přimět dodavatelskou firmu CBPS k odstranění zbytků oplocení kolem domu E v Zahradách. Na fotografii tak můžete vidět jeho konečnou podobu.

Dokončování této stavby bylo spojeno s velkými komplikacemi, neboť stavební firma CBPS s.r.o. své mnohaměsíční problémy znásobila vstupem do insolvenčního řízení (24. 7. 2008), jehož dalším krokem bylo, že Krajský soud v Českých Budějovicích prohlásil dne 5. 8. 2008, že CBPS s.r.o. je v úpadku a jmenoval insolvenčního správce. Dokončovací práce na domě E v té době ještě probíhaly. Vedení CBPS stále prezentuje, že jejich společnost neskončí v konkurzu, ale v souladu s novým insolvenčním zákonem projde reorganizací a s novým vlastníkem ji

bude umožněno pokračovat v činnosti. Zda takové řešení má nějakou naději, se ukáže asi až na schůzi věřitelů koncem září 2008. Úpadek CBPS přinesl komplikace jak společnosti DOB-Invest jako investorovi výstavby, tak jednotlivým klientům. DOB-Invest odpovídá vůči svým klientům za odstranění všech vad a nedodělků, snaží se s CBPS a insolvenčním správcem vyjednat pravidla dalšího postupu, aby mohl plnit své povinnosti vůči klientům a při tom se nezbavil úplně možnosti uplatňovat reklamace či vzniklé škody na CBPS v případě, že ta úpadek přežije. Úpadek CBPS způsobil mnohé komplikace i subdodavatelům CBPS. Ačkoliv DOB-Invest vypořádal své závazky vůči CBPS (a vzhledem k výdajům, které musí nyní DOB-Invest na dokončení sám vynaložit, bude naopak vůči CBPS v pozici věřitele), CBPS zůstalo dlužno řadě subdodavatelů. Nový insolvenční zákon platí teprve od ledna 2008 a není s ním mnoho zkušeností. Nikdy nás nenapadlo, že si na vlastní kůži vyzkoušíme jeho uplatnění. Vybírali jsme za dodavatele stavby relativně velkou firmu, úspěšně jsme s ní postavili dva domy a pochvalovali si, že se se zástupci této firmy dobře jedná, ale při třetí stavbě jsme najednou měli pocit, že pro nás staví zcela jiná firma. Zda se rozejdeme bez soudních sporů, ukáží až příští měsíce.

D. Havlík

CHODNÍK DO KARLÍKU

je o tři sochy bohatší

V neděli 17. srpna odpoledne byla mírně slavnostně otevřena další část chodníku do Karlíku, kam přibýly tři ze čtyř sochařských výtvorů vzniklých během loňského ročníku sochařského symposia *Cesta mramoru*. Čtvrtá socha, která je dílem Emanuely Camacci, zůstává na nádvoří zámku, protože jsou oprávněné obavy, že by na volném prostranství mohla být poškozena, ne-li úplně zničena. Nově osazenými sochami, které vytvořili František Svátek (Geometrie růstu), Jean-Paul Chablais (Le Grand Passage) a Cordell Taylor (Průzor),

tak celkový počet soch zdobících chodník do Karlíku vzrostl na jedenáct. Uvedme pro zajímavost, že ta poslední jmenovaná je prý nasměrovaná tak, že každým rokem 11. srpna v 19 hodin bude v jejím průzoru vidět zapadající slunce. Takže si to příští rok nezapomeňte ověřit! Nevím, kolik ročníků sochařského symposia se ještě uskuteční. Přál bych ale sobě i jeho organizátorům, aby jich bylo aspoň tolik, že sochy na nich vytvořené budou lemovat chodník do Karlíku po celé jeho délce.

HgS

FIXA

stavební firma

**VEŠKERÉ
STAVEBNÍ
PRÁCE**

**VODA-TOPENÍ
PLYN**

ELEKTRO

☎ 603 427 491
e-mail: promyslfixa@atlas.cz
www.firmafixa.cz

VINAŘ ROKU

byl vyhlášen v Dobřichovicích

18. srpna se v residenci Křižovníků s červenou hvězdou sešla mezinárodní komise, sestavená z renomovaných odborníků, jimž předsedal uznávaný sommelier Ivo Dvořák a mezi členy měla

např. Johna Umberta Salviho, honosícího se titulem *Master of vine* (jenž se mimochodem velice pochvalně vyjádřil o nadějích tuzemských vín v soutěži s tvrdou evropskou konkurencí), či místopředsdkyni rakouského svazu someliérů Annemarie Froidl. Z osmičky kolekcí, které prošly do finále z 1. kola soutěže o vinaře roku, vybrala komise jako vítěze bílovického vinaře Petra Skoupila. Kukátko mělo u závěrečného sezení komise (i na slavnostech pro veřejnost, které se konaly 30. 8., tedy již po textové uzávěrce Kukátka) své reportéry Barbaru a Radima Žůrkovy. Přinášíme jejich malou fotoreportáž.

10 let sálu DR. FÜRSTA

V říjnu 2008 uplyne 10 let od slavnostního otevření zrekonstruovaného křídla bývalého statku v Dobřichovicích. A při tom to je jako včera, kdy jsme za účasti mnoha dobřichovických občanů slavnostně stříhali pásku, připíjeli na nový kulturní stánek a před statkem zasazovali novou lípu. V sále Dr. Fürsta byla po té zahájena první výstava (obrazů Maryši Neubertové a fotografií Karla Neuberta) a večer se před vyprodaným sálem konal první koncert (Pavla Dobeše a Tomáše Kotrby).

Během uplynulých deseti let se v sále konalo podobných akcí nespočet. V prvních letech pod hlavičkou Společnosti Dobřichovice, následně pod místním Kulturním centrem, které město (v té době vlastně obec) pro tento účel zřídilo. O kulturu v sále se nejprve staralo několik rodin, později pracovníce Kul-

turního centra. Prvním „profesionálem“ byla paní Martina Hrdličková, po ní Andrea Kudrnová – Hrubá, právě nastoupivší na mateřskou dovolenou, po níž převzala štafetu paní Vladka Cvrčková. Řadu let byl sál jediným místem pro pořádání kulturních akcí v Dobřichovicích. Později byly pokusy pořádat některé akce v aule v nové školní budově, ale zůstalo spíše u toho, že aula slouží hlavně pro školy. V posledních letech se řada kulturních akcí koná též v sále na zámku nebo na prostranství před zámkem (a zámek tím skvěle ožil) a občas využíváný je také sál v Dětském diagnostickém ústavu. Kultura v Dobřichovicích stojí na pevných základech. Držme jí palce a sobě přejme mnoho dalších příjemných koncertů, výstav a divadelních a jiných představení.

Daniel Havlík

Studio taneční a pohybové výchovy SLAVÍ 10. NAROZENINY!

Na podzim roku 1998 se skupince matek podařilo přemluvit PaedDr. Hanu Tuháčkovou, aby přišla do nově vzniklého sálu Dr. F. Fürsta v Dobřichovicích učit děti tancovat. Z pražského tanečního Studia „Bosí“, kde dříve Hanka působila, tak vzniklo studio nové, hojně navštěvované a s plynoucím časem i úspěšné.

Naslouchat hudbě, porozumět si s rytmem, zatančit radost nebo třeba čtvero ročních období se tu učí děti od nejmenších, sotva odrostlých plínkách, až po skoro dospělé slečny. Všichni bez rozdílu věku i nadání se pak každoročně představí veřejnosti v Žižkovském divadle Járy Cimrmana, kde se potkají i s dalšími tanečními skupinami z okolí.

Hančiny nejstarší svěřenkyň tančily v roce 2002 ve Varnsdorfu na postupové soutěži dětských skupin scénického tance, staly se vítězkami a následně se zúčastnily celostátní přehlídky v Kutné Hoře. Stejného úspěchu dosáhly i na jaře 2007 ovšem pod vedením Mariany Jamníkové Novotné, jedné ze spolupůsobilých choreografek. Snad i všechny další desítky budou tak báječné a úspěšné jako ta první! Hanko díky!

Jana Havlíková

Znáte své OSUDOVÉ ČÍSLO?

Ze známého výroku „Myslím, tedy jsem“, neplyne, že když jste, tak myslíte!

Skromně se domnívám, že nějaké ponětí o číslech bych mít mohl, ale donedávna jsem netušil, že je to pouze chabý odlesk toho, co o číslech ví každý numerolog. Nikdy mě nenapadlo, že číslo je jemná energie, která vibruje v různých dimenzích, a nevzpomínám si, že bych si některé vybral už před svým příchodem na svět. Přestože numerologičtí učenci se zabývají v podstatě pouze čísly 1, 2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 11 a 22, jejich znalosti o nich předčí vědomosti všech minulých i současných renomovaných matematiků dohromady. V těchto pouhých jedenácti číslech je zakódovaná celá vaše osobnost a když je dostane do rukou zkušený numerolog, za mírný poplatek vám prozradí, co jste vlastně zač, na co, resp. na koho si máte dát pozor, co vás čeká a nemine a čím jste byli

v minulém životě. Své číslo osudové i životní, číslo vnějšího sebevyjádření, číslo srdce (zvané též číslem skryté podstaty), své číslo směřování a některá čísla další si podle numerologických příruček můžete sice určit sami, ale na jejich správný výklad už pouhý laik nestačí. Je totiž nutno přihlídnout k různým okolnostem zahrnujícím například i vibrace z páté dimenze, jejichž vliv na vaši osobnost může posoudit pouze numerologický mistr.

Z těchto čísel mě nejvíce zaujalo číslo srdce – odvodíte si je tak, že ve svém jméně (jméno + příjmení) nahradíte podle určitého pravidla všechny samohlásky číslicemi od jedné do devíti, všechny sečtete, v získaném součtu jednotlivé číslice opět sečtete a tak postupujete dále, dokud vám nevyjde číslice jediná, případně čísla 11 nebo 22,

v nichž se už číslice nesčítají. Vyjde-li vám devítka, patříte podle některých numerologických učenců *mezi zručné lidi, kteří se zajímají o mechanickou stránku fungování věcí. Vyplatí se zavolat je v případě jakékoli poruchy.* Chtěje si ověřit pravdivost tohoto tvrzení, vypočetl jsem si podle pokynů své „srdeční číslo“ a s potěšením jsem zjistil, že se devítka nerovná, což s mou vrozenou „šikovností“ bylo v naprostém souladu. Věřohodnost numerologické nauky jsem si tak opět potvrdil a od té doby pouštím k nám domů k opravě různých poruch pouze ty opraváře, u nichž jsem si ověřil, že hodnota jejich čísla srdce je rovna devíti. Nicméně mě poněkud zaráží, že numerologické vědy od dob starých Egyptanů, Babyloňanů a jiných starověkých národů příliš nepokročily. Dodnes pracují v podstatě jen s prvními devíti přirozenými čísly zanedbávající nekonečný počet těch zbývajících, neřkají nic o významu čísel racionálních ani iracionálních a mlčí o číslech komplexních. Přitom vůbec nepochybuji o tom, že imaginární čísla by mohla mít v numerologii široké využití, jen kdyby si s tím některý numerologický učenec dal práci! Nemohla by nás tato čísla při vhodné interpretaci informovat například o tom, čím budeme, až nebudeme? Proč numerologové používají stále jen tu nejjednodušší operaci, kterou je sčítání? Neměli by se pokusit zvládnout také odčítání, násobení, umocňování a odmocňování, kterýmižto operacemi by se numerologické obzory značně rozšířily a určitě by se získaly výsledky, nad nimiž by rozum zůstával stát ještě víc, než zůstává stát nad výsledky získanými pouhým sčítáním?

Zdá se mi, že současná numerologie by mohla dosáhnout met ještě vyšších, kdyby se striktně nedržela starobylých textů a občas vzala v úvahu i teorii množin, kvantovou mechaniku a Mendělejevovu periodickou soustavu. A také bych uvítal, kdyby numerologové uměli vysvětlit, jak na svá

pravidla přišli! Proč osoba, jejíž hodnota osudového čísla je rovna jedné, má sklon k vůdcovství, a proč číslo srdce dostanu sčítáním číslic přiřazených samohláskám mého jména a nikoli z délky palce pravé nohy? Prováděla se snad v tomto směru nějaká statistická šetření nebo jsou tyto poučky odkazem dávných mágů, kteří se snažili svými spekulacemi odhalit tajemství všehomíra a lidského života a o přírodních zákonech přitom nevěděli skoro nic? Nechci však numerologickým badatelům křivdit, neboť jistě modernizační prvky do své nauky čas od času zavádějí, i když mám dojem, že neradi. Museli například rozšířit počet čísel, která planetám sluneční soustavy přidělil starověk, protože planety Neptun a Pluto byly objeveny teprve nedávno (Neptun v roce 1846, Pluto v roce 1930). Jsem ale zvědavý, co se stane s číslem, které numerologové přiřkli planetě Pluto, když nedávný astronomický kongres rozhodl, že Pluto žádná planeta není! Bude-li toto číslo (zavedené po roce 1930) anulováno, zmizí vlastnosti, které jsou podle numerologie s tímto číslem spojeny?

Doufám, že z předchozích řádků jste si vytvořili alespoň malou představu o důležitosti a významu numerologie a že vám budou impulsem k tomu, abyste své znalosti o číslech rozšířili. Není samozřejmě nutné prostudovat *Základy algebry* od akademika Kořínka – stačí k tomu jakákoli numerologická příručka. Budete se divit, co všechno se dozvíte.

HgS

OKNO PRO SKŘÍTKY

Veletčení čtenáři, možná si ještě vzpomínáte, že jste v některém z minulých čísel četli něco o místních skřítkách. A už jsou tu zas. Léto se pomalu přehouplo do své druhé půle a v lese je čilý skřítkovský ruch. Z toho je dobře patrné, že se jarní akce *Probouzení skřítků ze zimního spánku* vydařila. Jsem ráda, že mohu touto cestou dětem za jejich cinkání rolničkami poděkovat. Některé stihly dokonce po cestě postavit i pěkné domečky, kam se skřítki okamžitě nastěhovali. Když jsem šla později sundávat lana, abych byla tentokrát rychlejší, než zlý obří pobrdáči, už se jim kouřilo z komína a bylo slyšet, jak si spokojeně prozpěvují. I za to dětem děkuji.

Ted' už si všichni brdólini, brdousci i brdolové užívají letních radovánek, ale nezapomínají se ani pilně připravovat na zimu. Sbírají borůvky, jahody, maliny i ostružiny, také houby a různé bylinky, které pilně suší, zavařují či vyrábějí marmelády. Vše pak pečlivě schovávají do svých tajných skrýší. Při mém skřítkologickém pozorování jsem si však povšimla, že skřítkové nenosí jen lesní plody a klacíky na zátap, ale též zlato, stříbro a drahokamy. Dlouho jsem nemohla přijít na to, kde k takovému bohatství přišli, až mi to jeden z nich - upovídaný skřítek

Kleofášek prozradil. Jistě jste už také slyšeli známou říkanku:

Na svatého Jána, otvírá se brána ... a nevěnovali jste jí žádnou velkou pozornost. Ale letos na svatého Jána se brány do země skutečně otevřely, alespoň skřítkům určitě! Skřítki jsou však, na rozdíl od některých lidí, tvorečci velmi skromní, a tak ani tak velký poklad, jaký našli, nepotřebují a klidně se o něj s dětmi podělí. Proto tímto vyzývám všechny děti, respektive spíše rodiče dětí, jež by se rády vydaly do zdejších hvozdů hledati drahocenné poklady, aby sledovali místní vývěsky B.I.S. (Brdská informační služba) a nepropásly napínavou cestu za pokladem brdských lesních skřítků.

Protože si však myslím, že by se děti měly skřítkům za jejich vzácné poklady také nějak odměnit, svolávám zároveň tímto všechny děti k podzimní akci: Stavění domků pro skřítky. I v tomto případě dodá veškeré potřebné informace, až nadejde ten správný čas, osvědčená B. I. S.

Mnoho hezkých zážitků s našimi milými skřítky přeje Vám a hlavně Vaším dětem badatelka v oblasti brdských lesních skřítků

Adéla Kándlová

MEDOVÉ ODPOLEDNE ve Třebani

Již páté Medové odpoledne, které pořádá ZO Českého svazu včelařů Liteň ve spolupráci s dechovým oktetem Harmonia Mozartiana, se uskuteční v sobotu 20.

září v Zadní Třebani. Začátek je ve 12.15 a vše skončí před sedmou. K vidění bude spousta včelích produktů a také vytáčení medu, k slyšení budou zajímavá slova

předních včelařských odborníků i výborná musika a k ochutnání i ke koupi med i všeliké produkty včeliček, alko i nealko ... Medové odpoledne si vytvořilo poutivým

přístupem svých organizátorů vynikající a veskrze důvěryhodnou tradici. Přijďte, nebudete litovat.

JM

CO DUŠE BEZ TĚLA? neboli o zdraví

MÁTE DOST ENERGIE?

Seznamte se s bioenergetikou!

Od určitého věku už není klišé, že každý z nás hledá, jak a kde by v této uspěchané době doplnil rezervoár své vydané energie. Někdo se rád uteče na zahrádku, jiný na hory, sportujeme, bavíme se s přáteli.

Něčeho se nám ale stále nedostává, energie takto nabitá není trvalá, nemůžeme se tak odreagovat v každodenní realitě, která nás obklopuje. Pojdme hledat zdroje naší energie sami v sobě. Že nevíte jak?

ZAČNEME PŘÍKLADEM

Představte si, jak vám je, když vás čeká třeba nějaká náročná zkouška. Jste zavaleni stresem, potí se vám ruce, nejste schopni dát dohromady jedinou souvislou myšlenku ... zkrátka se to na vás všechno nějak valí, je vám úzko a vypadá to, že to snad nikdy neskončí ...

V našem životě je spousta situací, které nejsou tak silné, ale přesto se zapisují do paměti našeho těla. Po nějaké době se stanou chronicky vepsány do našich svalů a my už ani přesně nevíme, z čeho jsme tak unavení, podráždění, z čeho nás bolí hlava nebo tuhne za krkem. Pokud se někdo cítí často nervózní, trpí stresem, či prožívá

dlouhodobou emocionální zátěž, pak jsou orgány, spojené s těmito oblastmi značně zatěžovány. Například stres a nervozita se projevuje napětím šíjového svalstva a bolestí hlavy. Přetrvávající pocity vzteku, úzkosti, smutku či vyčerpání oslabují imunitní systém.

NA CHVÍLI SE ZASTAVIT

Někdy však postačí se v takové chvíli zastavit a jen sledovat, co se v nás doopravdy odehrává. Pojdme se teď spolu zastavit a provést kratičkou exkurzi do našeho těla: Pěkně se usad'te, ujistěte se, že sedíte pohodlně. Nyní si zkuste naplno uvědomit svoje ruce a nohy...zaznamenali jste něco zajímavého? Nejde o nic zvláštního, stačí jen cítit ruce a nohy... Půjdeme kousek dál.

Uvědomujete si, jak dýcháte? Sledujte chvíli svůj dech...

A co myšlenky? Máte jich plnou hlavu? Odkud přicházejí? A kolik jich vlastně je? Kolik myšlenek nám prolétne hlavou jenom při čtení tohoto článku...Zkuste si tedy znovu uvědomit svoje ruce a nohy...

Nyní si uvědomte, jestli máte zatnuté zuby, pokud ano, tak si pohněte čelisti a uvolněte ji. Nadechněte se zhluboka a vydechněte ... a to je všechno. Je to jen první

krok k navázání dialogu s naším tělem a k tomu, jak plně využívat jeho zdroje. Po určité době uvolnění a relaxace mohou obtíže úplně ustoupit. Stav vyrovnanosti a přátelské otevřenosti vůči okolnímu světu pak zlepšuje nejen dech či náladu, ale i náš imunitní systém.

ZAČALO TO U FREUDA

Bioenergetika je metoda práce s člověkem, kterou vytvořil americký lékař a psychotherapeut Alexander Lowen. Popsal charakterové typy člověka, které jsou určené tělesnou stavbou, energetickou expresí těla a vztahovou etiologií ve vývoji jedince, a navázal tak částečně na typologii W. Reicha, který byl žákem S. Freuda. Odtud také čerpá bioenergetika a bodytherapie svůj teoretický základ. Bioenergetická cvičení tedy vycházejí z tělesně orientované psychologie a psychoterapie, která vychází z psychoanalýzy. Dále se cvičení inspiroují v tibetské léčebné relaxaci Kum Nye, Hakomi a Biosyntéze. Psychoterapie využívá také přístupy Dynamické psychoterapie, principy Gestalt psychoterapie a Pesso-Boyden psychoterapie.

CO MŮŽETE ZÍSKAT?

Bioenergetická cvičení vycházejí z předpokladu, že tělesná a duševní stránka člověka spolu úzce souvisí. Pokud se někdo cítí často nervózní, úzkostný, trpí stresem, prožívá dlouhodobou emocionální zátěž, své emoce si nepřipouští, potlačuje je atd., reaguje na tyto prožitky samozřejmě také tělesně. Různé části těla bývají následkem toho značně zatěžovány a často dochází k vytvoření chronického svalového bloku, rozvoji nepříjemných tělesných stesků, psychosomatického onemocnění, dlouhodobé únavy, nechutenství, psychických problémů. Cvičení pomáhají taková napětí uvolňovat, uvědomovat si je v souvislostech jejich

vzniku a podporují obnovení přirozené vitality a síly. Součástí cvičení je podpora přirozeného dýchání, jež souvisí s celkovou vitalitou člověka a jeho svalovými tensemi. Cvičení kromě odstraňování bloků v těle vedou také k vědomému prožívání přítomného okamžiku, harmonizují tělo, mysl a emoce, napojují člověka na osobní vnitřní zdroj a zvyšují tak hladinu energie jedince, pracují se „zasutými“ emocemi a dávají prostor k jejich vyjádření, prohlubují kontakt se sebou samým i s druhými lidmi, zvyšují svobodu spontánního projevu a snižují nadbytečnou vědomou kontrolu. Celkově nás učí laskavému a trpělivému přístupu k sobě samému.

KDO CHCE, MŮŽE CVIČIT

Pro zájemce o vlastní sebepoznání, zlepšení psychofyzické kondice, relaxaci a odbourání stresu a svalového napětí, navázání dialogu s tělem a se zdroji, které poskytuje, mohou být dalším krokem bioenergetická cvičení. Můžete si je cvičit sami doma podle knihy R. Hoffmana a U. Gudata: Bioenergetická cvičení (Portál, Praha 1993), nebo zavítat ke školeným odborníkům, kteří vedou bioenergetické cvičební skupiny. Cvičební skupina bývá většinou otevřená, tzn. že zájemci mohou přicházet průběžně během roku a zapojovat se do skupiny. V některých případech fungují i skupiny uzavřené. Pracuje se v menším počtu, většinou do 12 osob. Jedno setkání většinou trvá 1,5 hodiny a konají se pravidelně každý týden. Setkání bývá strukturované do několika částí, ale řídí se aktuálně i potřebami jednotlivých skupin:

Sezení, které umožňuje člověku dostat se více do svého těla a přítomného dění.

Rozcvička, která umožňuje člověku citlivě protáhnout, oživit a uvědomit si různé části svého těla, jejich kvality a stav.

Tematická část, která nabízí člověku ponořit se hlouběji do práce s vlastním tělem

a jeho procesy, sledovat vynořující se souvislosti, myšlenkové a emoční obsahy.

Závěrečné sdílení zážitků, které poskytuje čas a prostor slovně vyjádřit a sdílet v bezpečném prostředí své zážitky z celého setkání.

Pokud jste dočetli až sem, možná vám bioenergetika začíná připadat jako zdroj zajímavých zážitků, sebepoznání nebo třeba jako alternativa k pouhému trénování svalů a rychlosti. Nuže nezbývá než sebrat odvahu a vykročit ...

KDYŽ SE NÁM STÁLE NEDOSTÁVÁ ...

Pokud zažíváte více nedostatku, trápí vás úzkosti, strachy nebo deprese, dlouhodobé psychosomatické obtíže, potřebujete podporu v těžké životní situaci, nebo jste jen typ člověka, který má zájem pracovat na sobě a rozvíjet svou osobnost nebo poznávat svůj potenciál, pak můžete začít uvažovat o individuální psychoterapii. Psychoterapie zaměřená na tělo je specifický přístup k sebepoznání, seberozvoji a duševní údravě, který obohacuje celý psychoterapeutický proces navíc o práci s klientovým tělem a jeho tělesnými procesy.

Psychoterapeut pomáhá klientovi uvědomit si jeho problém na rovině tělesné, emoční i myšlenkové. Podporuje u něj nejen slovní vyjádření, nýbrž také uvědomování a prožívání vlastního těla, které tvoří základ vnímání a vymezování sebe sama. K tomu slouží speciální techniky a postupy rozvoje vnitřní pozornosti, dechu, spontaneity, uvolňování svalových napětí, rozvoje pohybového a hlasového vyjádření tělesných a emočních prožitků. Práce s tělem významně prohlubuje a zintenzivňuje celý psychoterapeutický proces. Zároveň činí zážitky seberozvoje a údravy hmatatelnější a usnadňuje přenos nových zkušeností do každodenního fungování.

Body-psychoterapie pracuje s tělem jako s velmi důležitým zdrojem léčivých prožitků, jako s prostředkem přímé cesty k naší osobnostní historii a k bytí tady a teď. Jedná se o specifický, intenzivní a zároveň bezpečný způsob sebepoznání člověka po stránce psychické i tělesné. Práce s tělem významně prohlubuje a zintenzivňuje celý psychoterapeutický proces a usnadňuje přenos nových zkušeností do každodenního fungování.

PÁR SLOV NA ZÁVĚR ...

Návštěvě psychologa či psychoterapeuta nám často brání běžné společenské zábrany a stereotypy o lidech, kteří „tam“ chodí. Avšak ten, kdo sáhne po psychoterapii často není žádný „blázen“ nebo „případ pro psychiatra“, nýbrž člověk, který chce třeba jen zjistit, co se s ním právě děje, proč se mu něco děje a žít spokojeněji ve vztazích k lidem. Na psychoterapii také nemusíme chodit, jen pokud neovládáme náš život, upadáme do nemoci a beznaděje, můžeme také pouze hledat cestu vlastního seberozvoje a jedinečnost vlastní osobnosti.

Ač to může znít nadneseně, právě o toto se mnozí snažíme celý život, i když si to neuvědomujeme nebo tomu říkáme jinak. Nicméně naše společnost nám nabízí různé možnosti jak toho dosáhnout a jsou jimi třeba i bioenergetická cvičení nebo psychoterapie. Uspěchanou dobu asi nezměníme, můžeme však od jejího vlivu poodstoupit a rozhodovat se podle vlastního srdce, radovat se z toho, co nám nabízí naše vlastní zdroje energie a podle toho žít: spontánně a naplno.

Zaujalo Vás něco z tohoto článku? Neváhejte a napište nám.

Tereza Koryntová,

Centrum komplexní péče Dobřichovice

tereza.koryntova@bodyterapie.cz

www.bioenergetickacviceni.cz

O JEDNOM ZAJÍMAVÉM občanském sdružení

Možná jste již narazili na jméno občanského sdružení In cordis, buď na plakátech, zvoucích na zajímavé koncerty, nebo při brouzdání sítěmi, protože má velice solidně připravené webové stránky. Protože toto občanské sdružení působí nedaleko (např. ve Sv. Janu pod Skalou a v Chotči) a také protože jeho činnost je velice zajímavá, chtěli bychom je v této rubrice dnes představit.

Co je občanské sdružení In cordis? Začneme se slovníkem v ruce. Corda či klasičtější termín chorda je latinsky struna. Struna, to je i hudba, nástroj, napětí, jistěže odněkud a někam. Z jednoho času do času jiného, od musikanta k posluchači, od člověka ... kam až vedou ty struny? Třeba k Nejvyššímu? Takže především hudba ... Sami zakladatelé sdružení akcentují strunu napjatou mezi přítomností a minulostí a dodávají na svých webových stránkách www.incordis.cz, že sdružení vzniklo s cílem rozvíjet a podporovat aktivitu spočívající ve studiu hudby a hudebních nástrojů evropské tradice, zejména loutny a dalších strunných nástrojů (např. kytara, harfa, calichon, viola da gamba) a uvádět tyto hudební nástroje a starou hudbu vůbec do obecného povědomí. Mimo pozornost nezůstává ani současná tvorba pro zmiňované nástroje.

Sdružení se tedy věnuje především činnosti koncertně produkční, badatelsko publikační a didaktické. Uspořádali již řadu vynikajících musikantských setkání a koncertních cyklů (o tom nejnovějším píšeme v kulturní

rubrice). A ne ledajakých! I ve velice skromných podmínkách se snaží při nich představit špičkové interprety z celého světa. Nejen to: uvádějí a podporují i mladé a talentované interprety. Dostane se však i na projekty experimentální, které často překračují hranice žánrů. Za mnohé jmenujeme pro příklad unikátní cyklus *Šest tváří harfy*, při němž se v roce 2006 v Chotči vystřídala šestice špičkových harfistů z tuzemska, Itálie, Nového Zélandu, Španělska i Anglie s repertoárem od gotiky po současnost, včetně dnes tolik populární keltské harfy.

Ani badatelské a ediční aktivity sdružení nejsou nezajímavé. Nedávno např. pomohlo na svět unikátní elektronické publikaci na DVD, vlastně 1. svazku nové ediční řady *In memoriam*, na němž M. Študent za spolupráce K. Bobákové a T. Kopce zpřístupnil dosud nevydané, nicméně stěžejní práce dvou významných českých musikologů věnované loutně, jejímu repertoáru, autorům loutnových skladeb a jejich interpretům (*Jaroslav Pohanka, Loutna a její podíl na vývoji instrumentální hudby v Čechách*

z r. 1964, Emil Vogl, *Loutnísté českého baroka* z r. 1975). Tento unikátní ediční počín ale nezůstane osamocen, editoři připravují také edice notových materiálů, samozřejmě opět spojených s loutnou či kytarou. O tom všem se můžeme dočíst na jejich webových stránkách.

Pokud jde o činnost didaktickou, i zde je možno zmínit velice zajímavé projekty. Např. cyklus otevřených tvůrčích dílen a společných vystoupení s Janou Lewitovou, Vladimírem Mertou a hosty z roku 2007, nazvaný *Malované balady*.

Koncerty se většinou konají v krásném kostele sv. Kateřiny v Chotči. Sdružení tak pomáhá oživit toto magické místo a získá-

vat i prostředky na jeho postupnou opravu. To vše ve spolupráci s obcí Choteč i s obcemi a farnostmi okolními. Spolupracuje také se spřízněnými institucemi, mezi nimiž lze uvést především Collegium Marianum. Dovede si získat prostředky i pomocí grantů a spoluprací s Ministerstvem kultury ČR. Pokud se chcete dozvědět o činnosti sdružení více, neváhejte a klikněte na adresu www.incordis.cz. Stránky jsou průběžně aktualizovány, jsou jednoduše, leč velmi přehledně navrženy a poskytují veškeré relevantní informace. Snad jen více obrazového materiálu z uspořádaných akcí by potěšilo jejich návštěvníky.

JM

Pokračování vzpomínek p. Františka Havlíka, zapsaných v Pamětní knize obecné školy dobřichovické

Vážení čtenáři, v dnešním pokračování zápisů F. Havlíka si připomeneme historii několika nejstarších dobřichovických chalup a statků.

Mezi cestami zde utvořen byl pod kameným tarasem u panského pole, na jehož okraji byla řada švestkových stromů, jakýsi prohloubený trojhran, který se napájel dešťovou vodou, jež se sem stékala, a rybník – vlastně louže – vytvořila. Říkalo se tomu také „handrlák“. Byla to louže udržovaná, třeba někdy dost i zapáchala, pro kachny a husy ze sousedících statků a chalup. My jsme se tam v zimě také klouzávali, když jsme někdy musili čekat, až pan Řezníček, který nás učil hře na housle, se z práce domů vrátí. Hrávali jsme tam současně Lambert Václav a já - housle první, Josef Košnář, syn krejčího, jenž pak odjel do Ameriky, violu, neb s Antonínem Rážem, synem krupaře a pletáka, housle druhé, ale také jsme se střídali.

Naproti Burgerovým byla poslední chalupa, v které bydlel p. Kamenský ještě s jinou rodinou. Vedlejší větší stavení náleželo židovi a řezníkovvi, p. Urbachovi, jenž byl také rabínem a na své porážce dobytek zařezával, po židovsku „košeroval“ (č. 23). Urbach část stavení pronajímal, tak bydlel tu delší dobu také krupař Vondrášek, který se oženil s jednou z dcer pana Tomka z hospody zájezdni. Sousední menší chalupu obýval mlynářský, p. Koželužský, který jednou byl v řevnickém mlýně stržen mezi kola a těžce poraněn. Uzdravil se z úrazu, ale tvář jeho zůstala zohavena. Statek další č. 24 patřil Antonínu Keckovi, který měl četnou rodinu, myslím, že dvě

Statky čp. 25 a 26 v Palackého ulici

dcery a čtyři syny. Josef vyučil se řemeslu kolářskému, ale převzal potom statek, na němž dále hospodařil, oženiv se s Boženkou Havlíkovou ze mlýna, její sestrou. Štěpán vyučil se sedlářství, dostal se do Vídně, kde hotovil kočáry pro císařský dvůr. Jan vyučil se řeznictví a stal se potom kustodem v průmyslovém muzeu. Václav oženil se s jednou dcerou Landových z č. 10, stal se rolníkem ve Vráži u Berouna. Z dcer starší provdala se do statku k Boháčkům na Mořinku a mladší vzal si můj bratr Václav Havlík do mlýna v Mlíkovcích a odtud přesídlili pak do Příbrami. Jeho syn Antonín studoval a stal se ředitelem účtárny při fondu malorolnickém u Zemského výboru. Statek přešel časem na Karla Kecka, který byl po dva roky na válečné frontě, kde si pokazil zdraví a v roce 1918 zemřel, zůstaviv malého syna sotva šestiletého, jehož ovdovělá matka provdala se opět za učitele p. Frýdla. Otce Karla Kecka, výměnkáře Josefa Kecka, osud synův těžce postihl, pomátl se na rozum a musil léta poslední svého života strávit v ústavu choromyslných.

Statek sousední č. 25 mívá kdysi Jan Bejlek. Po něm převzal hospodářství Josef Nosek, který se stal představeným obce

a staral se velice o její zvelebení. Za něho staly se Dobřichovice městysem, zavedeny byly jarmarky, postaven byl přes řeku železný most, po povodních r. 1872 bylo postaveno na státní náklad několik nových, povodní zničených domků na dráhách, takže tyto zásluhy zůstanou mu stálým pomníkem. Byl také vyznamenán, že mu byl propůjčen stříbrný záslužný kříž s korunou a obcí byl jmenován čestným měšťanem. Také záložna Reifeisenka byla za něj zřízena. Dítěk nezanechal, statky oba č. 25 i č. 24 připadly jeho synovci a jmenovci Josefu Noskovi, který se oženil, jak již bylo poznamenáno, s dcerou p. správce Vošahlíka Aninkou.

Statek č. 27 náležel p. Josefu Konrádovi, potomku zde starousedlé rodiny. Byl rovněž výborným hospodářem a otcem četné rodiny, měl však pouze jediného syna. Ten statek nepřevzal, nýbrž zařídil si hostinec v č. 41. Proč se tak stalo, nevím. V. Konrád tloukl v kostele bubny. Statek převzala jedna z dcer, která se provdala za statkáře Kulíška z Letů. Ostatní dcery vyvdaly se jinam. Před stavením bývala zdí ohrazená zahrádka, vedle které byl postaven domek obecní k uschování hasičského náčiní a stříkačky.

Z původního zápisu připravila Jana Váňová

PROF. DR. KAREL MAYDL

8. srpna před 105 lety zemřel ve své dobřichovické vile významný lékař, zakladatel moderní české chirurgické školy, prof. dr. Karel Maydl. Vila č. 106 (tzv. Burešova) se nachází v rohu ulic K Dubu a Generála Pellé. Stavitelem i stavebníkem byl Alois Bureš. Stavba byla dokončena v roce 1884 a později si ji pan profesor koupil jako rodinné letní sídlo. Po jeho smrti zůstala vila v rodinném vlastnictví.

Prof. dr. Karel Maydl (* 10. 3. 1853 Rokytnice n. Jizerou, † 8. 8. 1903 Dobřichovice)

Narodil se v Dolní Rokytnici v č. 24. Jeho otec byl zaměstnán u tamějšího soudu. Po promoci na pražské lékařské fakultě (1876) a roční vojenské službě nastoupil jako elév na pražskou II. chirurgickou kliniku. Po necelém roce praxe strávil následujících deset měsíců jako vojenský lékař v Bosně a Hercegovině a po návratu do civilu se stal asistentem na chirurgické klinice prof. Eduarda Alberta (1841 – 1900) v Innsbrucku. Se svým učitelem, rodákem ze Žamberka, přešel r. 1881 na I. chirurgickou kliniku do Vídně, kde se r. 1883 habilitoval a o šest let později byl jmenován mimořádným profesorem. V době srbsko-bulharské války v letech 1885-86 byl přednostou vojenské nemocnice v Bělehradě. V r. 1891 byl jmenován řádným profesorem a přednostou I. chirurgické kliniky české lékařské fakulty v Praze. Kliniku vedl do své smrti. Pozdvihl ji na evropskou úroveň. Zavedl vedení chorobopisů a operačních knih, mikroskopické, chemické i histologické laboratorní vyšetření a nošení bílých plášťů. Vyžadoval důsledné dodržování všech zásad sepsy a antisepsy. Sám vytvo-

řil řadu zcela nových operačních postupů, přičemž některé z nich dosahovaly světové úrovně. Maydlovy klinické práce byly věnovány diagnostice i operační technice v oblasti břišní chirurgie, urologie, neurochirurgie, traumatologie a chirurgie válečné. Za pozornost stojí: 1882 historicky první laminectomie, tj. odstranění trnu a oblouku obratle; 1885 odstranění mozkového tumoru, 1887 vlastní metoda jejunostomie, 1892 gastroenterostomie a extirpace močového měchýře. Extirpoval larynx za použití intubace trachey. Chystal sedmidílnou chirurgickou učebnici, kterou však bohužel nestačil dokončit. Vydal publikace „O hlízách podbraničních a „Nauku o kýlách“. Napsal 5 pojednání chirurgických a přes 70 prací vědeckých, významné jsou jeho práce v oblasti transfúze a infúze. Nový Roentgenův vynález přijal bez výhrady a česká pražská klinika jako první v Rakousku zřídila a vybavila roentgenologický kabinet. K jeho nejslavnějším žákům patřili Otakar Kukula (1867-1925), který se stal jeho nástupcem na klinice, a Rudolf Jedlička (1869-1926).

Ve své péči o nemocné byl přísný a ostrý káral poklesky a opominutí. „Já jsem klinický fotr,“ říkával důvěrně, „který kliniku vede,

opatřuje prostředky a zařizuje, co je nutno, ale asistent je klinická mutr, která to provádí a která je duší kliniky, zrovna tak, jak je tomu v domácnosti.“ Rád kouřil cigarety, ale na klinice se kouření vyvaroval. Patřil mezi zastánce lékařského studia žen. Sledoval politickou činnost v Praze i ve Vídni, kde měl hodně vlivných známostí. Zajímal se o pokrok českého živlu a udržoval styky s politiky. Miloval přírodu a hudbu; aktivně se věnoval zpěvu a působil jako místopředseda pražského Hlaholu. Pořádal hudební večírky, zpíval první bas. Za pobytu ve Vídni byl cvičitelem v tamějším sokole.

Roku 1901 onemocněl arteriosklerózou. Zprvu hledal úlevu v cizině, v Arku a San Remu. V Praze a v Dobřichovicích byl léčen prof. Thomayerem, Jakschem a Janovským. Když otoků přibývalo, navštěvoval ho a léčil jeho žák Rudolf Jedlička. Pak odjel do Hartensteinu a Kaltenleutgebenu, kde se podroboval velmi nepříjemným léčebným kúrá. Jeho stav se zlepšil a mohl se navrátit domů a částečně i na kliniku. 10. 3. 1903 se na klinice oslavovaly jeho padesátiny. Byl dojat, děkoval srdečně a letmo se zmínil o své chorobě. *Senectus ipsa morbus* (= stárí samo je nemoc, podle Terentia, *Phormio*, v. 575, též sv. Jeroným v kome-

tári k 89. žalmu aj. – pozn. red.)“ připojil: *Mně nebylo souzeno, aby bilance mé minulosti byla tak široká, jak jsem si přál, neboť ty sotva znatelné stopy, jimiž jsem se zapsal v anály chirurgie, jsou příliš nepatrné.*

Zemřel v Dobřichovicích a 11. srpna byl odsud převezen do Prahy do kostela sv. Štěpána, 12. srpna byl za zpěvu pěveckého sboru Hlahol pochován do rodinné hrobky na Olšanech. Smuteční řeč pronesli prof. Bráf a prof. Kukula.

Jeho žena Harietta Maydlová (1865 – 1941) byla půvabná dáma, bezvadného vystupování. O svého chotě neúnavně pečovala, zejména v době jeho nemoci. V letech 1901-1903 pro něho denně jezdila na kliniku. On vždy uznával význam své ženy a přiznával jí doma vyšší „šarži“. Měli pět dětí, Karla, Viléma, Harryho, Zdeňka a Mělinku, tatínkova miláčka. Rád o svých dětech hovořil a sledoval jejich vývin, pokud mu k tomu stačil čas.

Napsali o něm:

Prof. dr. A. Niederle napsal *Vzpomínky na prof. dra Karla Maydla*.

*„Jeho vytříbené slovo, často provázené aforismy, jichž duchaplnost a přiléhavost nás uváděla v nadšení, pronikalo do duše, ať se již dotkl své disciplíny, či nemocných vůbec, či tužeb a snah kliniky, nebo konečně i celého stavu lékařského. Láska k lékařskému umění vedla Maydla jako každého velkého lékaře k lásce k člověku. Bolesti a útrapy nemocného jen stupňovaly jeho vůli a pohotovost k pomoci, kterou bezpočtukrát poskytoval svým svěřencům. Jeho měkký, laskavý pohled, kterým hladil trpícího, svědčil o dobrotě jeho srdce. Maydl ji však nestavěl na odív. Vlád-
ným slovem dodával také nemocnému statečnosti, takže k němu vzhlíželi s neochvějnou úctou a nadějí. A zdá-li se být někdy chladný, pak toho byla příčinou vážnost situace, která vkládala do jeho rukou osud a život nemocného. Rád se zastavoval u dětí a na Vánoce byla vždy pro ně připravena větší částka na dárky.*

Posledně jsem s ním mluvil 6. 8. 1903 na letním jeho sídle (tj. v Dobřichovicích – pozn. red.). Jedlička byl tehdy na Kavkaze. Zajel jsem k němu s prosbou, zdali by nebyl ochoten provést druhého dne v sanatoriu operaci nádoru na žebří u ředitele N. Slíbil, že přijede dopoledne. Když mi při loučení stiskl ruku a natrhal kytici růží, netušil jsem, že se s ním loučím navždy. „To je jedna z nejšikovnějších věcí, které jsem kdy učinil, že jsem koupil tu vilu,“ byla jeho poslední slova při rozchodu. Druhého dne ráno došla mne zdrcující zpráva od prof. Thomayera, že šéf byl v noci stižen haemorrhagií mozku a nalézá se v beznadějném stavu. Rozjel jsem se ihned do Dobřichovic, abych nabídl své služby, ale Maydl byl již v bezvědomí. Jeho choť mi s bolestí vyprá-

věla, jak ji v noci probudil, a nejsa již s to se vyjádřit, jen němě jí ukazoval a nadzvedal levou rukou ochrnutou pravou paží, která tolika lidem přinesla záchranu a zdraví. Brzo potom upadl do bezvědomí, z něhož se již nevybral. Jeho bystré oko pohaslo, jeho výmluvná ústa se odmlčela navždy. A s trpkostí mi připadlo na mysl zvolání: „Vide, domine, et considera, quem virum vindemiveris ita!“ (= Pane, viz a zvaž, jakého muže jsi to tak zahubil! – podle biblického Pláče 2,20 – pozn. red.)

Jana Váňová (Děkuji MUDr. Z. Hochové za laskavé zapůjčení studijního materiálu.)
(P.S. Fotografie stažena z internetu ze stránek 1. chirurgické kliniky v Praze.)

FESTIVAL MUSICA VIVA má za sebou třetí pokračování

Mezi 9. až 17. srpnem se v residenci Křižovníků, v kapli sv. Judy Tadeáše i v kostele sv. Martina a Prokopa v Karlíku konala hlavní část třetího ročníku hudebního festivalu Musica viva. Mohla se uskutečnit díky nevšednímu nasazení řady lidí, jímž nejde o zisk a slávu, nýbrž o věc samu, zejména pak party lidí kolem F. Běhounka a jím vedeného souboru Ludus musicus. A samozřejmě také díky velkorysé hmotné podpoře Středočeského kraje, města Dobřichovic, supermarketu ESO a řady spřízněných duší, které přispěly financemi i cennou, ač neviditelnou, neměřitelnou a nezvažitelnou prací vlastních rukou či investicí osobního času. Třetí ročník festivalu Musica viva přinesl řadu zajímavých změn. Na rozdíl od let předchozích, kdy se festival omezil jen

na jeden weekend, což vedlo k velké koncentraci programů, byla tentokrát hlavní část festivalu rozložena na dva následující weekendy s koncerty vloženými i do týdne mezi nimi. Toto řešení rozhodně prospělo. Bylo možno mnohem lépe hospodařit s časem i se zážitky a emocemi. A bylo možno i vybírat. A ještě navíc: festival se stal vlastně skoro celoročním, neboť v jeho rámci již proběhly koncerty či představení i mimo hlavní týden (vzpomeňme jen nyní pro příklad na vynikající provedení Máchova Máje s V. Čechem a I. Tamchynou a souborem Ludus musicus i na působivé Rozmarné léto V. Vančury s Ludvíkem Vaculíkem a týměž souborem o první červnové neděli). To vše již dává festivalu mnohem širší rozměr.

Chorea historica

Festival tedy doznal podstatných a velice přínosných změn. Zůstala vynikající kvalita všech koncertů, perfektně fungující zázemí. Za podmínek, v nichž se festival uskutečňuje, je to třeba stále říkat, neboť tu pořád funguje to, co mnohde už dávno zmizelo, tedy maximální osobní nasazení a zaujetí pro věc, maximální vědomí odpovědnosti a obětavost. Všichni jsou schopni se domluvit, vše se nakonec vyřeší a v posledku se všichni potkají u krásné musiky, autoři, interpreti i publikum. A navíc spolu po závěrečném potlesku zůstanou, posedí a proberou vše důležité, od hudby a právě prožitých emocí až po invazi slimáků na zahradě či právě skončené nebo plánované dovolené. Upřímně řečeno: co si v této hektické a počítavé době přát víc? Jedno lze říci jasně a zřetelně: při vši rozmanitosti to byla vesměs vynikající musika, dramaturgie letošního festivalu nabídla opravdu skvělé menu, v němž si každý mohl najít to, co jemu sedí a co mu udělá radost.

Hlavní týden byl zahájen v sobotu 9. srpna na nádvoří křížovnické residence. Po slavnostních fanfárách tria lesních rohů a po

úvodních proslovech F. Běhounka a občasného presidenta souboru Ludus musicus PhDr. Jiřího Beneše přítomní vyslechli m.j. návod, jak hudbou působit proti kousnutí tarantule, neboli chválu hudby a jejích léčivých účinků z pera barokního musikanta, všestranného učenice a plaského cisterciáka Mauritia Vogta.

A přišel čas živé hudby. Krásný slunečný podvečer se rozezpíval tóny lesních rohů Jindřicha Koláře, Terezy Vaňkové a Michaela Mikulenky, kteří s lehkostí a virtuositou zahráli půvabná dechová tria Antonína Rejchy. Ač je to musika velice intimní a subtilní, přesto horny rozezpívaly i všechno nádvořní ptactvo, bytující v okolních stromech, jež si půvabem svého paralelního koncertu nijak nezadalo s půvabem hry lesních rohů.

Následovala další lahůdka onoho magického večera. Publikum se jen přesunulo do krbového sálu residence, kde uvedl etnolog PhDr. Vítězslav Štajnoch, PhD. svoji výstavu o zobrazení Svaté Trojice. Zasvěcený a přitom nesmírně zajímavě podaný výklad se dotknul hlavních typů zobrazení Svaté Troji-

ce tak, jak souvisí s jednotlivými historickými i teologickým výklady. Výstava sama nabídla překvapivě bohaté množství materiálu, včetně zobrazení nejznámějších poutních míst. Vernisáž doplnil Ludus musicus zpěvy, které se k tématu úzce vázaly.

V tom pak soubor pokračoval v samostatném programu, jemuž poskytla vítané útočiště kaple sv. Judy Tadeáše. Tu zazněly skladby, vážící se textově ke Sv. Trojici, a to z různých období, od středověku přes renesanci (dokonce půvabné *Te Deum* rudolfinského autora Jana Sixta z Lerchenfelsu, jehož díla soubor uvádí dnes prakticky jako jediný v tuzemsku) po baroko. Soubor představil v řadě případů nová zpracování jednotlivých zpěvů a také nové nástroje, zejména dobře znějící kvinternu z dílny Jana Stejskala.

Další dějství festivalového příběhu se konalo v neděli 10. 8. odpoledne. Bylo věnováno komornímu provedení Pergolesiho barokní opery *Tracollo e Livietta*. Tato skvělá komorní inscenace vznikla v nápadité a vtipné režii šéfa opery Národního divadla Josefa Průdky se sólisty Martinou Bauerovou (v roli *Livietty*) a Oldřichem Křížem (oba zpívají ve Státní opeře a hostují i v opeře Národního divadla), jimž sekundovali Hana Blachutová a Jan Kříž. Skvěle jejich zpěv na klavír či cembalo doprovodil Jaroslav Šaroun a všichni spolu přichystali plnému sálu nezapomenutelný zážitek.

Úterý 12. 8. bylo zasvěceno mladým musikantům, hrajícím barokní hudbu, jak jinak než poučeně a se snahou o pokud možno autentické vyznění. Se sopranistkou Markétou Mátlovou, flétnistkou Martinou Roubalovou, houslistkou Martinou Štillerovou a violoncellistkou Gabrielou Benešovou se k nám vrátila protagonistka loňského vynikajícího samostatného recitálu, cembalistka Ivana Bažantová – Jandová. Soubor, nazvaný příznačně *La jeunesse baroque*, představil italskou, francouzskou i německou barokní hudbu strhujícím způsobem, jenž doslova bral dech opět nabitému sálu křížovnické residence.

Středa byla tak trochu dnem oddechu. Soubor *Ludus musicus* ve spolupráci s řadou hostů, zejména pak s volným sdružením pro povznesení zpěvu v Čechách *Wlastenci*, připravil pohodový vzpomínkový večer ke stému výročí vydání románu J. Š. Baara *Jan Cimbur* se scénkami, vyprávěním i s krásnými jihočeskými písničkami.

Ve čtvrtek 14. 8. se v kapli sv. Judy Tadeáše sešli příznivci dvou dobře známých skvělých musikantů a multiinstrumentalistů, Tomáše Najbrta a P. Jaroslava Konečného. V překrásném večeru plném radosti a pohody zněla hudba od středověku po baroko, zahrnaná na neuvěřitelnou spoustu rozličných nástrojů a způsobem, který svou virtuositou i přesvědčivostí strhl všechny přítomné k bouřlivému aplausu.

Další lahůdka přinesl pátek 15. srpna. Podílel se na ní i host ze zahraničí. V karlickém kostele sv. Martina a Prokopa se s písňovým repertoárem, sestaveným z děl skladatelů období raného i pozdního romantismu (F. Schuberta, R. Schumanna, C. Loeweho, J. Brahmsa a A. Dvořáka) představil proslulý německý basbarytonista, člen a host slavných operních domů v Lübecku, Karlsruhe, Hamburku, Mnichově, Salzburku, Bayreuthu, Berlíně, Buenos Aires i v milánské *La Scale*, Nikolaus Hillebrand, a to za klavírního doprovodu profesora pražské AMU Jaroslava Šarouna. Karlický kostel tak zažil vystoupení musikantů z absolutní evropské špičky, kteří připravili publiku vrcholný hudební zážitek. K čemuž je třeba ještě dodat, že tento koncert byl prakticky posledním veřejným vystoupením tohoto skvělého pěvce.

Sobota 16. srpna byla ve znamení dvou koncertů. Odpoledne vystoupil našemu publiku již dobře známý příbramský soubor *Chairé*, vedený Josefem Krčkem. V pořadu nazvaném *Píseň je touha*, jenž se inspiroval právě vydaným CD, neopakovatelným způsobem představil milostné písně středověku, renesance, baroka i klasicismu, včetně kouzelně upravených starodávných lidových písniček.

Večer pak patřil souboru Ludus musicus, který v nadmíru podařeném, lehkém, a uvolněném pásmu nazvaném *Theatrum mundi* nabídl středověké zpěvy světské i duchovní a pojaté jako scénické pásmo o pouti člověka tímto světem.

Festivalový týden se uzavřel v neděli 17. 8. fascinujícím koncertem souboru Kvinterna, vedeného Hanou Blochovou a Pavlem Poláškem. Ti ve spolupráci se sdružením Chorea historica, zabývajícími se rekonstrukcemi historických tanců, provedli sefardské balady, katalánské, francouzské a italské tance od středověku po baroko v režii doc. Evy Kröschlové, která spolu s řadou dalších významných osobností oboru připravila i některé choreografie.

Co říci na závěr? Byl to magický týden, plný překrásné hudby, byl to jeden veliký svátek a jedna trávající a veliká radost. A také půvab-

né setkání spřízněných duší. Nelze než vyslovit vyslovit obdiv i vřelý dík všem, kteří jej připravili i podpořili a samozřejmě i všem účinkujícím. Dík si ale také zaslouží i publikum, všichni ti, kteří si našli čas na tuhle skvělou a věru živou a žitou hudbu. Zmínit je třeba i dobře fungující zázemí, programy, které přinesly užitečné informace, doprovodné a průběžně aktualizované informační panely, zajímavý prodej hudebních nosičů a cenných publikací účinkujících i skvělé a velice milé pohoštění při setkáních po koncertech. Laťka tedy opět zvednuta výše. O to víc se budeme těšit na další ročník.

P.S.: Celý letošní ročník festivalu Musica viva bude zakončen o první adventní neděli 30. listopadu ve 14 hodin v kapli sv. Mikuláše na Karlštejně slavnou mší u příležitosti 630. výročí úmrtí Karla IV.

J. Matl

jak jsme byli na ŘEVNICKÉM DIXIELANDU

V neděli 10. srpna ráno to vypadalo vcelkem – nebesa byla zachmuřená, chvílemi dokonce přšelo a ještě ke všemu mě pobolívaly zuby. Během dopoledne se však meteorologické poměry zlepšily, teplota vzduchu se ustálila na příjemném stupni Celsiovy stupnice, a protože i ty zuby o sobě chvílemi přestávaly dát vědět, vyrazili jsme dopoledne se ženou do Řevnic na 6. ročník dixielandového festivalu.

Před Zámečkem nás uvítalo plné náměstí, což jsme ostatně očekávali, neboť na Řevnickém dixielandu jsme nebyli poprvé. Na trávníku seděli, polehávali a stáli nebo přecházeli příznivci dixielandu, muži a ženy všech věkových kategorií, děti velké

i malé a také všelijací hafani a pejskové, a na všech bylo vidět, že si užívají letní pohodu a že svěží a optimistická dixielandová muzika se jim líbí. I my jsme si začali užívat, i když jsme trochu litovali, že s námi nejsou vnoučata Samuel se Sárrou, kterým by se to také určitě líbilo. Potkali jsme tam i některé známé z Dobřichovic, ale nejvíce jsme vedli řeči a podupávali do taktu s Albeřany, což jsou osoby, které se – podobně jako my – domnívají, že každým rokem musí jeden, dva nebo tři týdny své dovolené strávit ve stanovém táboře poblíž Albeře. Byly to řeči podnětné, neboť při dixielandu se tlachat nedá, a jednomyslně jsme se shodli na tom, že

všechny kapely hrají skvěle a že se bohdá příští rok uvidíme nejen na Albeři, ale i na sedmém ročníku Řevnického dixielandu. Při odchodu jsme aspoň v duchu pozdravili všechny „bandy“, které zde od časněho odpoledne vyhrávaly. Byly to: Steamboat Stompers, Crazy Boys of Prague, Golden Swing (z Prahy), Nadoraz (z Hrad-

ce Králové), Teens Jazzband (z Velkých Losin), Jazz band Banská Bystrica, South Silesian Brass Band (z Polska) a Brass Band (z Rakovníku).

A když jsem přišel domů, tak jsem si s mírným potěšením povšiml, že už mě zuby nebolí!

HgS

o strunách spojených i historických CHOTEČ - MÍSTO ZASLÍBENÉ

Poslyšte zprávu o sérii tří koncertů, pořádané občanským sdružením In cordis (píšeme o něm v rubrice Dobrá adresa). Důvodů je několik: jednak – a především – jde o věc unikátní a nesmírně zajímavou, jednak se na ní podílely osoby, jimž patří pevné místo mezi špičkami v interpretaci hudebního odkazu doby baroka. A pak také proto, že se jedná o staré známé. Neboť jsme je měli již mnohokrát možnost vidět a slyšet u nás v letech nedávných.

Občanské sdružení In cordis většinu svých hudebních aktivit koncentruje do kostela sv. Kateřiny v nedaleké Chotči. Tam In cordis pravidelně již několik let připravuje cyklus koncertů, nazvaný *Hudební léto v Chotči*. Jeho základem je vždy zajímavá dramaturgie, výběr výborných musikantů a spolehlivé špičkové výkony. I pro letošní červnovou sérii koncertů byl pro zájemce připraven vskutku lahůdkový program. Uvedlo jej půvabné hudební odpoledne s pohádkou *O princezně, co*

chtěla umět prostě všechno na Den dětí 1. června. V neděli 8. června vystoupil soubor Ritornello s italskou renesanční a barokní hudbou v programu nazvaném *Fiori musicali*. S vedoucím souboru, Michaellem Pospíšilem, skvělým zpěvákem a hráčem na řadu nástrojů přijely do Chotče dvě vynikající zpěvačky, v Itálii působící Kateřina Blasone – Fürstová a Kateřina Doležalová, jež zároveň představila a zvládla okouzlujícím způsobem i novou barokní trojřadou harfu. Sestavu doplnil loutnísta Tomáš Najbrt, jenž k barokní loutně přibral i theorbu a barokní kytaru s niněrou.

Soubor připravil program, který skvěle sedl ke krásným dnům, plným hřejivého jarního sluníčka a rozkvetlého kvítí. Jeho základem byla díla italských skladatelů s jarní náladou, ale také s propojením do roviny duchovního „jara“, rozkvetu či obnovení, v němž se jaksí nerozlišuje mezi světským a duchovním principem... Zdánilivě nesooudá směs, ale tematická

souvislost a zasvěcené průvodní slovo M. Pospíšila všemu dalo řád, pevné spojení a jasné vědomí souvislostí.

Ritornello je soubor, který vždy přinese něco zajímavého a překvapivého. Tak tomu bylo i tentokrát. Zajímavá spojení mezinárodně protřelých skladeb a jejich domácích mutací, vynikající musicírování, skvělé pěvecké výkony všech protagonistů a navíc lehkost, nadhled, radost ze hry i schopnost variace a improvizace. To vše je ale u tohoto souboru vlastně způsob hudebního bytí ...

Druhý podvečer, v neděli 15. června, byl věnován theorbě. Navíc se jednalo o sólový recital, což je v našich končinách věc zcela ojedinělá. Sólistou byl umělec našemu publiku důvěrně známý, loutnista Jan Krejča, rodák z Řevnic, jenž začínal jako žák F. Běhounka v souboru Ludus musicus a vypracoval se ve špičkového interpreta, spolupracujícího s předními soubory v tuzemsku i v zahraničí. Kromě souborové hry však také zkusil sólové projekty a nahrál dokonce před časem vynikající samostatné CD (o němž píšeme na jiném místě tohoto čísla). Pro koncert v Chotči si připravil program s názvem *Ostinato*, v němž představil velice zajímavý výběr autorů. Zazněla hudba v Itálii žijícího německého virtuosa a komponisty J. H. Kapsbergera (1580 – 1651), Itala A. Piccininiho (1566 – 1638), Francouze R. de Visée (1650 – 1725). Španělskou hudbu pak reprezentoval S. de Murcia (1682 – 1725), jehož skladby J. Krejča zahrál na barokní kytaru. Samotná dramaturgie i Krejčův bezchybný výkon, technická bravura a jasná i promyšlená interpretace provedených děl svědčí o tom, že vyrůstal ve výraznou osobnost s jasným interpretačním názorem. A tak byl i jeho chotečský recital nádherným dárkem milovníkům tohoto zajímavého nástroje.

Třetím programem letošního cyklu chotečského hudebního léta byl koncert

nazvaný *Follia del mondo aneb Poblázněnost světa*. Zde se opět projevila dramaturgická invence pořadatelů, jejich zkušenost a spolehlivá orientace v oboru i v pramenech. Připravili totiž skvostnou kolekci v našich krajích v podstatě neznámé hudby italské provenience, jež odráží zmatenost a chaos světa i lidské duše, jež se v tomto hektickém zmatení pokouší když ne vyznat, tak alespoň přežít. A že to byly povzdechy i výkřiky duše století sedmnáctého? Jaký v tom rozdíl?

V tomto programu vystoupil kmenový soubor sdružení, nazvaný stejně, tedy *In cordis*. V něm spojili své síly a um Kateřina Doležalová (barokní trojradá harfa a zpěv), Lenka Mitášová (loutny, zpěv), Jan Krejča (barokní kytara, theorb) a brněnský musikolog a loutnový virtuos Miloslav Študent (barokní kytara, arciloutna a zpěv). Provedli např. skladby J. H. Kapsbergera, G. P. Foscariho, T. Meruly, F. Canaliho, F. Corbetta, M. Cazzatiho, J. B. Besarda, P. P. Meliho, E. Radesca di Foggia, S. Rossiho. Tihle nepříliš hraní autoři psali nesmírně zajímavou musiku! Už samo jejich uvedení je velikou zásluhou souboru. Tím ale chvála skončit nemůže. Je třeba zmínit i výborné instrumentální i pěvecké výkony a opět jasně patrný názor na interpretaci dané hudby, spočívající na dlouholeté zkušenosti všech členů souboru. Stranou nelze nechat ani zasvěcené průvodní slovo M. Študenta, jenž je ostatně uznávaným odborníkem v tomto oboru. Bylo to prostě krásné setkání s hezkou musikou a prima lidmi, ať už s těmi, kteří ji předávají, či s těmi, kteří ji mají rádi a přišli na tuto komorní hostinu. Rytíři slov i tónů nevymlíli. Hledají se subtilně, nepodbízejí se hrubě a nevkusně, nevykřikují své já! já! já! za každým rohem. Je třeba je jen trochu hledat, je třeba i možno za nimi i trochu putovat.

JM

kultura v dobřichovicích

ZÁŘÍ 2008

Od 14. 9. do 5. 10. 2008 / na zámku v sále s krbem je vždy ve středu až neděli od 13 do 19h otevřena výstava **Krajinomalba Moniky Sichrovské** / vernisáž v sobotu 13. 9. v 16h.

6. 9. - sobota od 13 do 23h / prostor před zámkem / Agentura **Alotrium a Urození rváčů** ve spolupráci s městem Černošice a Dobřichovice Vás zvou na 5. ročník historického a šermířského festivalu „**Černošická Alotria**“ / Akce se uskuteční pod záštitou hejtmána Středočeského kraje.

6. 9. - sobota v 18h / kostel sv. Martina a Prokopa v Karlíku / **Večer s barokní trubkou a zpěvem** / Program: Charpentier, Scarlatti, Albinoni, Händel, Bach, Šaroun, Mozart Vystoupí Jaroslav Šaroun – klavír a varhany, Miroslav Kejmar – trubka a Michiyo Keiko - soprán

14. 9. - neděle od 16h / zámek - velký sál
Znovuoobnovení tradice: **Vitání občánků Dobřichovic**

19. 9. - pátek v 19.30 / zámek - velký sál
V podání řevnických ochotníků uvidíte úspěšnou komedii **G. Faydeaua: Ten, kdo utře nos**, režie: Petr Říha. Reprízy 20. 9. - sobota v 19.30, 21. 9. - neděle v 17 h

20. 9. - sobota 19 h / sál Dr. Fürsta
Peru - Machu Picchu ... a život v horách Cestovatelská beseda RNDr. Karla Wolfa s promítáním. Nejkrásnější místa Peru.

27. 9. sobota v 17 h kostel sv. Martina a Prokopa v Karlíku / **FOLIA OSTINATA** aneb barokní variace na populární témata / Jan Krejča hrající na **theorbě a barokní kytaru** vystoupí s programem složeným z děl G. G. Kapsbergera, A. Piccininiho, S. de Murcia, R. de Visée.

28. 9. - neděle 15 h na zámku
Divadlo **Kapsa** zahraje veselou činoherní pohádku **O Růžence**.

JAN KREJČA

vydal sólové CD

Návštěvníci dobřichovických a karlických koncertů si jistě při vyslovení jména Jan Krejča vybaví sympatického hráče na loutnu a theorbu či barokní kytaru, který tu často vystoupil, ať již jako člen četných hudebních uskupení (např. Les voix humaines, Capella regia, Musica florea, Ritornello, Ensemble inégal, Collegium Marianum, Collegium 1704, Societas incognitorum, In cordis), či jako sólový hráč. Skoro již pamětníci si jistě vybaví tohoto řevnického rodáka i jako jednoho z členů souboru Ludus musicus. Dnes bychom se o něm chtěli zmínit při zvláštní příležitosti. Vydal totiž v r. 2006 vynikající sólovou desku. Nese titul *Intavolatura di tiorba* a najdeme na ní virtuosní skladby pro theorbu od mistrů tohoto nástroje období manýrismu a raného baroka Alessandra Piccininiho (1566 – 1638), Bellerofonte Castaldiho (1580 – 1649), Girolama Frescobaldiho (1583 – 1643) a Giovanniho Girolama Kapsbergera (1580 – 1651).

Tuhle i formálně velice pěkně udělanou desku bychom chtěli doporučit z řady důvodů. Jednak samotná skutečnost, že

český loutnista vydá samostatnou desku, je stále raritou, svátkem a důvodem k maximální pozornosti. Dále pak proto, že jde o desku vynikající po všech stránkách. A také proto, že přináší musiku, která není na našich podiích zrovna často uváděna, je však nesmírně zajímavá a posluchačsky vděčná.

Jan Krejča vyrostl z žáka předních českých i světových loutnistů ve špičkového a samostatně pracujícího a uvažujícího interpreta, jehož hra vychází z poctivé práce s prameny, z péče o každý detail, ale i z fungující invence a technické bravury. To vše na desce najdeme v míře víc než vrchovatě. Deska je jedním z plodů systematického snažení společnosti Arta Records (2HP Production) o objevování zajímavého hudebního materiálu a vynikajících mladých sólistů. I jí – a zejména jejímu spiritus agens, p. Vítězslavu Jandovi – patří dík za tento skvělý ediční počin, stejně jako spoluhráčům Jana Krejči v některých skladbách na disku Heleně Zemanové (housle), Robertu Hugovi (cembalo, varhanní positiv) a Janu Novotnému (kontrabas) a také autorovi vynikajícího textu v bookletu, musikologovi a rovněž vynikajícímu loutnistovi Miloslavu Študentovi.

(Jan Krejča, Intavolatura di tiorba. Spoluúčinkují Helena Zemanová, housle, Robert Hugo, cembalo, varhanní positiv, a Jan Novotný, kontrabas. 2006 2HP Production, Praha)

P. S.: „Pokud vše dobře dopadne, představí Jan Krejča podobný repertoár na sólovém koncertě v kostele sv. Martina a Prokopa v Karlíku 27. září.

DOHRÁNO

fotbalová rekapitulace

Jaro roku 2008 bude jistě patřit k těm, na které se bude mezi dobřichovickými fotbalovými příznivci dlouho vzpomínat, neboť bylo mimořádně dramatické a nakonec se rozhodlo až v samotném závěru.

Hlavní pozornost byla samozřejmě upřena na náš A tým dospělých, jenž už třetím rokem působil v okresním přeboru. V předešlých dvou ročnících si vedl dobře a patřil k předním celkům soutěže. Na podzim 2007 bylo družstvo posíleno několika novými hráči, zejména v záloze a v útoku: ze Sparty Praha přišel Tomáš Debnár a z Českých Budějovic Jiří Mistoler. Počáteční slabší rozjezd byl brzy vyrovnán, takže po podzimní části naši přezimovali na nadějně druhé pozici se ztrátou 5 bodů na vedoucí Jeneč. V prvním jarním zápase jsme však jen remizovali v Jinočanech 0:0 a ztráta narostla na hrozivých 7 bodů. Hned ve druhém utkání však Áčko po vynikajícím výkonu porazilo právě vedoucí Jeneč 4:2 a za celé jaro pak nepoznalo hořkost porážky. Příčinou dalšího zlepšení herního projevu byl také zimní příchod bývalého hráče ligových Bohemians, pana Vítězslava Mojžíše, který z pozice stopera dirigoval především defenzivní činnost. Dobřichovice se staly nejúspěšnějším týmem jara, a protože Jeneč několikrát zaváhala, bodový náskok ztratila, takže obě mužstva na tom byla stejně. Rozhodnutí mělo přinést poslední kolo. Dobřichovice vyhrály 3:1 v Černošicích, ale Jeneč vyhrála také a obsadila tak nakonec první místo se stejným počtem bodů jako celek našich, který skončil druhý jen díky lepšímu skóre Jenče.

Přesto jsme po skončení zápasu v Černošicích obdrželi několik blahopřejných

telefonátů od svazových funkcionářů, kteří nám blahopřáli k postupu do krajské soutěže. Důvodem bylo totiž předem avizované odstoupení Měchenic z krajských soutěží (sestupovaly totiž z I. A třídy do I. B třídy, ale chtěli z finančních i jiných důvodů rovnou do okresního přeboru). Dobřichovice tudíž měly postupovat z druhého místa, protože měly nejvíce bodů ze všech týmů na druhých místech v okresním přeboru v celém Středočeském kraji!

Naše naděje skončila 10. srpna, kdy bylo oficiálně potvrzeno, že se Měchenicům podařilo sehnat nového sponzora a budou tedy hrát přece jenom krajskou I. B třídu ... I když se tedy nepodařilo postoupit, je třeba všem hráčům za snahu i předvedené výkony poděkovat – bylo to jen o chloupěk. Nový ročník okresního přeboru však bude těžší: z I. B třídy spadly Vonoklasy a ze III. třídy postoupily Všenory a Libčice nad Vltavou, kde hraje Frýdek, Kouba, Bitengel a další, posilují i Průhonice, Hostivice a Černošice. Posílíme také a opět se pokusíme zaútočit na čelo tabulky. Kdo ví, jak se to tentokrát vyvine ...

Nejllepšími střelci týmu se stali: Lukáš Krajčí s 28 góly a Pavel Větrovec se 14 trefami. Zdeněk Vondráček a Tomáš Debnár nastříleli oba po 8 brankách.

Ostatní naše družstva odehrála své soutěže se střídavými úspěchy. Běčko dospělých obsadilo ve IV. třídě desátou pozici a nejlepší střelci se trefovali takto: Jakub Halenka 11x, Karel Šlapák 9x, Ondra Prošický 7x a Stanislav Velebil 5x.

Dorost, který byl dlouho poslední, se na jaře ve zredukované okresní soutěži nakonec umístil na 2. místě. Nejvíce gólů (a to

rovných 30!) vstřelil Karel Šlapák. Lukáš Roháček dal 5 branek a Víta Rosol 4. Žáci se sice postupně zlepšovali, ale nakonec obsadili jedenácté místo a sestupují z okresního přeboru do okresní soutěže. Úspěšní střelci: Dalibor Dolejší a Marek Bauer – 4 góly, Tomáš Kratina rozvinil síť 3x. Přípravka si v silně obsazeném okresním

přeboru přípravek uhájila pěkně 5. místo. Nejvíce branek zaznamenal Jakub Pěkný – 22! Václav Kovář a Václav Zamrazil dali shodně po 14 brankách a Patrik Neuman rozesmutnil soupeře 9x. S pozdravem na shledanou na fotbale Vás na podzimní klání zve za oddíl kopané *Miloslav Omáčka.*

VOLEJBALOVÁ SEZÓNA 2008/2009 ZAČÍNÁ

Vraťme se nejprve k sezóně 2007-08 a uveďme konečnou tabulku krajského přeboru 2. třídy žen, která v minulém čís-

le Kukátka uvedena být nemohla, neboť v době jeho uzávěrky tato soutěž ještě neskončila:

TABULKA OKRESNÍHO PŘEBORU PŘED ZAČÁTKEM JARNÍCH BOJŮ

	V	P	skóre	body
1. TJ Lokomotiva Nymburk	32	0	96:8	64
2. VK Benátky nad Jizerou	24	8	77:32	56
3. Sokol Dobřichovice C	22	10	72:50	54
4. Sokol Rostoky B	17	15	64:53	49
5. VSC Čelákovice	17	15	64:62	49
6. Sokol Dobřichovice B	12	20	49:67	44
7. SPP Odolná Voda	8	24	37:77	40
8. TJ Neratovice B	7	25	29:78	39
9. Sokol Rostoky A	5	27	26:87	37

V sezóně 2008-2009 mají naše ženská družstva B a C následující program domácích utkání:

Ženy B: 23. 8. s Dobřichovicemi C, 6. 9. s Odolena Vodou, 13. 9. s Čelákovicemi a 27. 9. s Rostokami B.
Ženy C: 23. 8. s Dobřichovicemi B, 30. 8. s Rostokami B, 13. 9. s Rostokami A, 21. 9.

s Nymburkem a 4. 10. s Neratovicemi B. Dalších zápasů se dočkáme až na jaře příštího roku, kdy soutěž bude pokračovat druhou polovinou.

Družstvo A našich žen, pro které bude tato druholigová sezóna již šestou v pořadí, sehraje do konce prosince na domácím hřišti celkem čtyři utkání, a to:

11. 10. s Lokomotivou Plzeň A, 1. 11. s TJ Bohemians A, 22. 11. s Neratovicemi A a 13. 12. s družstvem Rokycan A. Připomeňme si, že loni se v konečné tabulce naše ženy umístily na 5. místě.

Družstvo B mužů, které loni v konečné tabulce krajského přeboru 1. třídy obsadilo čtvrtou příčku, bude hrát doma do konce prosince rovněž čtyřikrát, a to s těmito soupeři:

11. 10. s Tuchlovicemi, 1. 11. s Benešovem, 22. 11. s Čelákovicemi, 6. 12. s Nymburkem.

Naše A družstvo mužů zahájí své jedenácté prvoligové působení již v září a do konce letošního roku sehraje na domácí palubovce celkem devět utkání:

26. 9. s Brnem B, 27. 9. s Poštornou, 11. 10. s Odolena Vodou, 18. 10. s Chomutovem, 25. 10. s Havlíčkovým Brodem, 1. 11. s Č. Budějovicemi, 21. 11. s MFF Praha, 5. 12. s Havířovem, 6. 12. se Starým Městem. Základní část soutěže dokončí domácími zápasy s ČZU Praha B a s družstvem Jablonce nad Nisou ve dnech 23. a 24. ledna 2009. Prvních osm družstev tabulky pak postoupí do play-off a bude bojovat o postup do extraligy. Doufejme, že do těchto bojů zasáhnou i naši. Výbor volejbalového oddílu TJ Sokol Dobřichovice zve všechny čtenáře Kukátka na každé z výše uvedených utkání a přeje jim, aby viděli co nejvíce vítězných zápasů našich družstev.

HgS

ORIENTAČNÍ BĚH

Poslední dva závody jarního oblastního (středočeského) výkonnostního žebříčku se konaly 1. 5. v Praze – Ďáblicích a 1. 6. v Brodčích (u Čimelic). Závod v Ďáblicích byl současně oblastním přeborem pro rok 2008 ve sprintu (nejkratší závod OB). Kategorii D14 (starší žákyně) vyhrála Pavla Rusá, tím tedy vyhrála oblastní přebor. A Maruška Procházková byla v téže kategorii druhá z 11. Závod v Brodčích byl na klasické trati a byl také oblastním přeborem. Kategorii D14 vyhrála Maruška Procházková. Celkově se umístily v jarním oblastním středočeském žebříčku (7 závodů) v kategorii D14 Pavla Rusá na 1. místě a Maruška Procházková na místě druhém z 11 zúčastněných. Tím si obnovily licence B (dříve výkonnostní třídy) i na rok 2009. Ve veteránských kategoriích se v oblastním žebříčku (který se klasifikuje společně s Pražskými oddíly) nejlépe umístil v kategorii H35 (muži nad 35 let) Antonín Procházká jako 4. z 62.

Mezi uvedenými závody se členové našeho oddílu zúčastnili závodů v Harrachově, v Mariánských Lázních (4 etapový), ve kterém byla v kategorii D14 Maruška Procházková 1. z 11 a v H35 Antonín Procházká 1. z 8, a také ve Slatiňanech a Smrčku (u Chrudimi), kde se konal sprint a český pohár štafet.

V polovině května již začaly závody žebříčku B-Čechy (celoroční soutěž) a to: v Horních Hutích (u Jihlavy), ve Cvikově (u Nového Boru) a v Hůrkách (u Rokycan). Podle průběžných výsledků tohoto žebříčku jsou v kategorii D14 Pavla Rusá 5. a Maruška Procházková 6. z 27. Toto umístění dává oběma reálnou naději na získání licence A. Rozhodnou dva poslední závody tohoto žebříčku v polovině září v podhůří Orlických Hor. Zúčastnili jsme se závodů MČR (mistrovství ČR) a veteraniád. 21. 6. dopoledne semifinále na krátké trati v Černých Voděradech (u Kostelce n. Č. Lesy), odpoledne ve sprintu

Ant.Procházka u kontroly na veteraniádě při MČR ve sprintu

tu v parku léčebny v Bohnicích a 22. 6. finále na KT v Černých Voděradech. Ve finále veteraniády byl v kategorii H50 Vladimír Jaroš 2. z 18.

Z vícedenních prázdninových závodů se oddíl zatím zúčastnil těchto: *Malá cena Jablonce* (to byl tříetapový závod a v D16 byla Pavla Mrázová 1. ze 7), v kempu Zvůle u Jindřichova Hradce se běželo na 4 etapy. *Orientační festival* byl šestietapový a konal se při mistrovství světa OB s centrem v Olomouci. Ve Vamberku jsme běželi na 3 etapy, ve Valečově to bylo 5 etap (tam byl v H50 A. Procház-

ka 2. z 12). V kempu Sv. Kateřina (u Hostiného) jsme běželi tříetapový závod a tu byla v D35 P. Mrázová 2. ze 13 účastnic.

Závody mistrovství světa v OB se letos konaly v ČR s centrem v Olomouci. MS bylo pro ČR velmi úspěšné – klasickou trať vyhrála Dana Brožková a stala se tak mistryni světa, na krátké trati byl druhý Michal Smola a třetí byla Radka Brožková – tedy sbírka všech tří medailí. Z našeho oddílu byla účast jen v doprovodných šestietapových závodech (*Orientační festival*), ale Jan Procházka (z dobřichovické rodiny Procházek), který sice již delší čas běhá za SK Praga, ale začínal u nás, prošel na MS kvalifikací ve sprintu a ve finále byl sedmý a štafetu za ČR rozbíhal v první etapě a předával jako třetí. Štafeta ČR pak skončila čtvrtá. Za zmínku stojí také velmi vydařený přenos všech finálových závodů a štafet z MS na ČT4. Nejen, že byly rozmístěny kamery na některých zajímavých kontrolách, ale postupy závodníků bylo možno aktuálně sledovat na promítané mapě, což bylo umožněno družicovým navigačním systémem.

M. Cupák

Mladá rodina koupí skromný RD k částečné rekonstrukci, nebo stavební pozemek v Dobřichovicích. RK nevolat. **Kontakt:** p. Roubíčková tel.: 775 179 179, nebo e-mail: hana.roubickova@netfox.cz

DOBŘICH s.r.o., Dobřichovice

nabízí možnost inzerce v DOBŘICHOVICKÉM KUKÁTKU

časopis vychází jako občasník, obvykle čtvrtletně v březnu, červnu, září a prosinci

Ceník

* A5 (celá vnitřní strana) 3 500 Kč
Celoroční inzerce 12 000 Kč (4 x 3000 Kč)

* A6 (polovina vnitřní strany) 2 000 Kč
Celoroční inzerce 6 800 Kč (4 x 1700 Kč)

* A5 (třetí strana obálky + PR článek) 5 000 Kč
Celoroční inzerce 16 000 Kč (4 x 4000 Kč)

* A5 (zadní strana pro PARTNERA Dobřichovického Kukátka) 10 000 Kč

Partner získává výhodu zhotovení inzerátu zdarma, PR článek, logotyp a poděkování v tiráži. Další možné výhody po dohodě.

Formáty menší než A6 budou přijímány dle prostorových možností za smluvní ceny. Nekomerční řádková inzerce zdarma!

Kontakt: info@zxu.cz / mobil: 732 440 808

ESO supermarket

RESTAURACE a CAFE 300 m²

- * hotová jídla
- * mňůdky
- * letní zahrádka - 60 míst

SUPERMARKET

- * široký sortiment zboží na 1200 m² plochy
- * parkoviště pro 120 automobilů
- * rozvoz zboží
- * nákup na splátky
- * příjem platebních karet

Otevřeno denně 7 – 19 hod.

prodejna vašeho regionu

supermarket • restaurace a cafe • kosmetické a relaxační centrum • zahradnické centrum

SUPERMARKET - tel.: 257 712 505, 257 712 578
RESTAURACE A CAFE - tel.: 257 712 771
RELAXAČNÍ STUDIUM A ROMEDA - tel.: 257 712 060
ZAHADNICKÉ CENTRUM - tel.: 257 712 083
E-mail: supermarket@eso.cz

Lety u Dobřichovic

STAVEBNÍ MATERIÁLY
ROZVOZ A SKLÁDÁNÍ ZAKOUPENÉHO MATERIÁLU

Provozní doba: Po-Pá: 7-12 13-16, So: 8-11

721 554 000, 257 710 141 **FAX 257 710 143**

dobrichovice@stavebniprodej.cz

Kola
Štorek
Řevnice

jízdní kola

■ příslušenství ■ náhradní díly

KOLA

- horská
- trekingová
- silniční
- dětská

- platební karty
- splátkový prodej bez navýšení

po-pá 8-18
čt 8-20
so 8-12
ne 14-17 (duben-srpen)

e-mail: info@kola-sport.cz
www.kola-sport.cz
tel.: 257 721 313
Komenského 92, Řevnice

DIMAN s.r.o., Dobřichovice

nabízí využití renovovaných prostor bývalého statku
- KULTURNÍHO A SPOLEČENSKÉHO SÁLU -

Možnost pořádání menších koncertů,
divadelních představení, společenských akcí,
školení, seminářů,
obchodních a prezentačních akcí.

Pronájem sálu Dr. Fürsta:

pronájem sálu bez přilehlé místnosti – velikost sálu 78 m ²	200 Kč/hod.
pronájem sálu včetně přilehlé místnosti (sál s jevištěm) – 104 m ²	250 Kč/hod.
pronájem piana	50 Kč/hod.
pronájem židlí – vybavení sálu jako hlediště	50 Kč/hod.
pronájem skládacích stolů	50 Kč/hod.

provozní a cenové podmínky při déletrvajících akcích - individuální dohoda

BLÍŽŠÍ INFORMACE:

Diman s.r.o., 5. května 3, 252 29 Dobřichovice
Ing. Magda Havlíková
tel. 2 5771 1031 (byř), 602 660 960, Za Mlýnem 888, Dobřichovice

FEMAT
spol. s r. o.

AUTOSALON ŠKODA

- autorizovaný prodejce nových vozů ŠKODA
- zajištění výhodného financování (finanční i operativní leasing, spotřebitelský úvěr)
- nabídka předváděcí jízdy
- pojištění vozu přímo na místě
- přihlášení vozu do evidence příslušného MÚ
- výkup stávajícího vozu za hotové
- individuální a profesionální přístup ke klientům
- držitel certifikátu ISO 9001

Akční nabídka

NA CESTĚ K NOVÉMU VOZU VÁS UŽ NIC NEZASTAVÍ!

	První splátka	Měsíční splátka	Zástatková hodnota	Délka leasingu
Fabia 1,2 HTP/44 kW	50 000 Kč	3 500 Kč	50 000 Kč	5 let
Fabia Combi 1,2 HTP/44 kW	70 000 Kč	3 990 Kč	50 000 Kč	5 let
Roomster 1,2 HTP/51 kW	75 000 Kč	4 990 Kč	50 000 Kč	5 let

Výpadev 2313, Praha 5-Radotín
Tel./fax: 257 810 520 / 257 812 029
E-mail: prodej.radotin@femat.cz

Zelená linka: 800 400 104
www.femat.cz

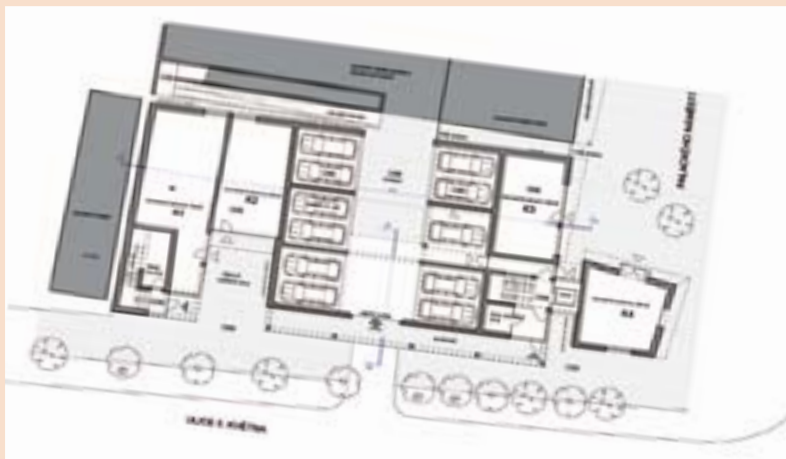

DOB-Invest a.s.

- výstavba a prodej bytů a obchodů
- pronájem nebytových prostor
- správa nemovitostí
- realitní činnost

*Nový návrh
nárožního objektu
v ulici 5. května
- více uvnitř
Kukátka.*

DOB-Invest a.s.:

Za Mlýnem 2, 252 29 Dobřichovice, www.dob-invest.cz, dob-invest@dob-invest.cz
Tel.: 257 712 630, 221 884 850, 606 620 920 / Fax: 257 712 398, 221 881 860